

[Carl F. Madsen.]

minister er i Stand til allerede i Dag at give Svar paa de Spørgsmaal, jeg her har fremsat. Jeg erkender, at de har en Rækkevidde, som ikke er almindelig, og hvis den højtærede Minister ikke kan svare paa dem i Dag, forstaar jeg, at det kan være undskyldeligt; men jeg tør maaske ogsaa gaa ud fra, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, og det er da muligt, at man dér kan faa Klarhed over de Spørgsmaal, jeg her har fremdraget.

Der er noget andet, jeg har studset over, og som jeg synes, det er nødvendigt, at vi faar klaret. Det er dette, at der i § 3 i Lovforslaget er indskudt Ordet „Boykotning“ som værende strafbart paa samme Maade som i øvrigt angivet i Paragraffen. Det vil derfor være et rimeligt Forlangende, at de Mennesker, som skal efterleve Loven, faar Besked om, hvad der da kan henføres under Begrebet Boykotning. Det er ikke saa lige til, fordi man læser Ordet Boykotning, som jo er et Fremmedord, at vide, hvad der egentlig menes dermed, og hvis jeg vilde spørge de forskellige, der er til Stede her, om de kan forklare, hvad Boykotning er, tror jeg, at de allerfleste vilde være ude af Stand dertil. Jeg, som har beskæftiget mig med Fagforeningsspørgsmaal næsten hele min Levetid, kender naturligvis noget til, hvad Boykotning er, men det kan jo udpensles paa Kryds og paa tværs, lidet eller meget kan tages med, og hvor Begyndelsen og hvor Grænsen er, kan det være meget vanskeligt at fastsætte. Ser man imidlertid i Salmonsens Leksikon, faar man dér følgende Forklaring af Ordet Boykotning. Der staar:

„Først og fremmest er det under Arbejdsstridigheder, at Boykotning træffes, særlig anvendt fra Arbejdernes Side. Saaledes knytter der sig til de af dem sædvanligt benyttede Kampmidler (Strejke, Blokade) næsten altid ogsaa en Boykotning, idet det naturligvis maa tilstræbes at gøre Strejken effektiv, det vil sige hindre Arbejdsgiverne i at faa anden Arbejdskraft, i hvilken Henseende man støtter sig til Disciplinen indenfor Organisation, offentlige Meddelelser, Udstillelse af Strejkevagter o. s. v. Ved Boykotning i snævrere Forstand tænker man dog ikke saa meget herpaa som paa det Forhold, at Arbejderne undlader at købe de Arbejdsgiveres Varer, med hvem der er Strid. . . . En egentlig Boykotning vil man derimod forholdsvis sjældent finde bragt i Anvendelse af Arbejdsgiverne. Det af dem sædvanligt benyttede Mittel

til at bringe en Strejke til Ophør er en udvidet Lockout. . . . men det hænder dog. . . . Endelig kan Arbejdere ogsaa blive boykottede, uden at de deltager i en Strejke, blot fordi de anses for forsømmelige eller upaalidelige eller betragtes som Urostiftere eller Agitatorer; saadan Boykotning vil næsten altid foregaa skjult (sorte Lister). . . . For Arbejdernes Vedkommende bliver Fremgangsmaaden Trusel om Strejke for derved at tvinge Arbejderne ind i en Organisation, medens man overfor arbejdsvillige kun har den personlige Forfølgelse. . . . For Arbejdsgiverne vil derimod, hvis den enkelte ikke af egen Drift finder Vejen til Organisationen, økonomisk Tryk i de fleste Tilfælde være tilstrækkeligt. Blot den Regel, at Organisationens Medlemmer fortrinsvis skal støtte hinanden. . . . vil virke stærkt samlende.“

Jeg tror hermed at have givet ærede Medlemmer Forstaaelse af, at saaledes som Ordet Boykotning staar her, kan man ikke lade det staa i en Lov, som skal ud til hundred Tusinder af Mennesker, uden at der samtidig gives en Forklaring paa, hvad der menes med Boykotning, og hvad der er strafbart ifølge denne Lov. Det vil derfor være nødvendigt, hvis det mod Forventning er Meningen at fremme dette Lovforslag, at der kommer en forklarende Bemærkning om, hvad der menes med Boykotning, og hvad der er strafbart. Ifølge Overenskomst mellem Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund af 5. September erkender man hinandens Berettigelse til henholdsvis at dekrettere eller godkende Arbejdsstandsninger, derunder ogsaa Blokade. Og den faste Voldgiftsret har gennem sine Kendelser slaaet fast, at dette at boykotte de strejkende Arbejdere, saa at de ikke kan faa Arbejde hos andre Arbejdsgivere, ogsaa er lovligt. Hvis der ikke her kommer en Forklaring paa dette, ja, saa bliver der kun et Virvar for den faste Voldgiftsret og de borgerlige Domstole, som ingen kan være tjent med. I Loven om den faste Voldgiftsret er der, som allerede omtalt, optaget en Bestemmelse om, at Overtrædelser af Septemberforliget kan indbringes for Retten; det vil altsaa sige, at Septemberforliget er retsbeskyttet, og at Strejker og Lockouter er lovlige Vaaben i de økonomiske Kampe mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Og da en offentlig Meddelelse om Varsling eller Ikrafttræden af Strejke eller Lockout ogsaa er lovlig ifølge Loven om Voldgiftsretten, kan Strejker og Lockouter saaledes ikke falde ind under